

Mrs. Chapman Catts Rejse i Østen.

(Sluttet).

Da de kom til Kapstaden 8. August i Fjor, var Vinteren ved at være forbi; men endnu var det koldt. I Løbet af en Maanedstid oplevede de det dejligste Foraar med blomstrende Frugttræer. Ja, egentlig var det Sommer med det samme, og mens vi har døjet Taage, Regn og Kulde her, har de dernede haft den store Panka (Vifte) i Gang for at bringe Kølighed i Værelserne.

Det hellige Land.

Efter en maanedlang Rundrejse i Syd-afrika naaede det lille Selskab Maalet for deres Rejse langs Øst-Afrikas Kyst, Kairo i Ægypten, den 18. November. Hele Byen var imidlertid paa Benene og alle Hoteller overfyldte, da den engelske Konge netop skulde passere Byen paa Vejen til Kroningen i Indien. Der var ingen Plads at finde her, og de tog derfor straks videre med et lille Skib til Jaffa, Jerusalems Havnestad. Næste Morgen kastedes Anker der i straalende Solskin under den prægtigste blaa Himmel. Mrs. Chapman Catt fortæller, hvorledes de kom i Land i smaa Baade og kravlede op ad stejle Klipper, til de naaede Hotellet, der havde den mest henrivende Udsigt over Havet. Med underlige Følelser saa hun paa det hellige Land, det Land, som alle vi Kristne synes, vi kender og elsker, men som ligger hen i saa megen Forsømmelse og Elendighed. Overalt var det rigt paa Minder. Her gik en Hyrde og vogtede Faar som for dum

David, her stod en Rebekka ved Brønden; men David var pjaltet og snavset og ingen Kristen, og Rebekka var ikke skøn, da man saa hende nærvæd. Hendes smukke Ansigt var tatoveret og uvasket, og det talte om Lidelse og Undertrykkelse.

Rejsen gik først med Toget til Jerusalem. Imidlertid var der udbredt Kolera i Jaffa, og for at undgaa Ubehagelighederne ved Karantænen i Anledning af denne lagdes Hjemrejsen omad Syrien, og Samaria, Nazareth, Genesareth Sø og Damaskus besøgte paa Vejen. Man tog Skib fra Beyrut, en smittefri Havn, hvorfra Skibene gik lige til Port Said uden at anløbe Jaffa. Denne Ekstra-Rejse var forunderlig dejlig og gav et godt Indblik i Landets Forhold. Men ingen kan undgaa sin Skæbne. Paa Skibet døde der en gammel Kone af et Hjerteslag, og da de ankom til Port Said, erklærede Autoriteterne, at det havde været Kolera, og nægtede derfor Passagererne at gaa i Land. De blev førte videre til Alexandria, og efter at have tilbragt en Dag under det gule Flag blev de 600 Passagerer bragt i Land og internerede paa et „Lasaret“, hvor der tilbragtes 4 skrækkelige og uforglemmelige Dage. Et dobbelt, højt Pælehegn, bevogtet af væbnet Mandskab, lod dem forstaa, at de var Fanger. Og for den Fornøjelse maatte de betale 15 Kr. om Dagen.

Men selv Karantæne faar en Ende; det gjorde godt efter denne at havne paa det bedste Hotel, de havde set i de sidste fire Maaneder, og der efter en grundig Vask at føle sig som nye og bedre Mennesker.